

## Arrest

nr. 252 168 van 2 april 2021  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN RISSEGHEM  
Messidorlaan 330/1  
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>e</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 20 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. VAN OVERDIJN *loco* advocaat C. VAN RISSEGHEM, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 12 september 2019 België is binnengekomen, diende op 17 september 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 19 oktober 2020 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 19 oktober 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 17/09/2019  
Overdracht CGVS: 05/02/2020*

*U werd in het Somali gehoord door het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (hierna CGVS) op 11 augustus 2020 van 13u07 tot 16u48. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u bijgestaan door een tolk die de Somali taal beheerst. Uw advocaat, meester RAES Damien, loco meester VAN RISSEGHEM Christine, was tijdens het gehele persoonlijk onderhoud aanwezig.*

#### **A. Feitenrelaas**

*U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de clan Madhiban – Hildid Mohamed – Rer Horogle. Uw religie is moslim. U bent geboren op 11 februari 1992 in de districtstad Jilib, in de provincie MiddenJuba, waar u verbleef in de wijk Waberi. Uw broer en zus geraakten vermist tijdens de burgeroorlog in de jaren '90. Uw moeder overleed toen u nog jong was. U ging niet naar school maar werd thuis de koran geleerd. Vanaf de leeftijd van 19 jaar begon u met henna decoratie, waarbij vrouwen naar uw huis kwamen. Op 20 juni 2017 huwde u met uw echtgenoot M.A.M., van de clan Geledi. Uw echtgenoot was oorspronkelijk afkomstig uit Afgooye en werkte als leraar Engels in een school in Mogadishu. Aangezien de familie van uw echtgenoot niet akkoord ging met het huwelijk werd hij verstoten, en trok hij in bij u en uw vader in Jilib. U heeft geen kinderen. Op 18 mei 2018 zag u uw echtgenoot voor het laatst. Hij vluchtte voor zijn leven omdat Al Shabaab op de hoogte was gekomen dat hij les gaf in een school en voor de overheid werkte. Hierna kwam Al Shabaab verschillende keren langs bij u en uw vader en ze eisten van uw vader dat hij een scheiding zou regelen tussen u en uw man. Uw vader weigerde echter telkenmale. Op 30/08/2018 werd uw vader gedood door Al Shabaab aan de moskee. Hierna stond u er helemaal alleen voor, en kon u enkel nog op de hulp rekenen van een clan-verwant genaamd A.A.A. Op 25/10/2018 ging u – nog steeds in rouw voor de dood van uw vader – naar de markt in Jilib om uw gedachten te verzetten. Omdat het die dag heel heet was, werd u kortademig onder uw sluier en zette deze af. Hierop werd u door Al Shabaab leden aangesproken, die u tegen de grond sloegen en uitmaakten voor prostituee. Na dit incident werd u door marktbezoekers naar het hospitaal gebracht, opgelapt en weer naar huis gebracht. Kort hierna kreeg u een brief van Al Shabaab, waarin stond dat u naar hen moest komen. U koos echter eieren voor uw geld, en verliet Jilib zonder u bij Al Shabaab aan te dienen. Op 29/12/2018 verliet u Jilib en vluchtte naar Mogadishu. Onderweg, tussen Shalambood en Muuri werd u verkracht door bandieten. Diezelfde nacht kwam u uiteindelijk aan in Mogadishu. Daar verbleef u enkele maanden in het district Shibis, bij een kennis van uw clan. Op 10/09/2019 verliet u uiteindelijk Somalië. Via Turkije, en een onbekend land op doorreis, kwam u uiteindelijk op 12/09/2019 aan in België. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 17/09/2019.*

*Ter staving van uw verzoek, legde u medische attesten neer.*

#### **B. Motivering**

*Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

*Uit uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 30 januari 2020 blijkt immers dat u enerzijds een beetje problemen heeft met uw gehoor, maar dat het oké is voor u als er luid genoeg wordt gesproken. Anderzijds verkiest u bijstand van een vrouwelijke tolk en vertelt u uw verhaal het liefst aan een vrouwelijke protection officer omdat u werd verkracht. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd er een vrouwelijke protection officer voorzien. Het was echter niet mogelijk om tevens een vrouwelijke tolk te voorzien, omdat op de datum van het persoonlijk onderhoud geen enkele vrouwelijke tolk Somalisch beschikbaar was. U werd hierover bij aanvang van het persoonlijk onderhoud door de protection officer ingelicht. U werd hierbij gevraagd of u het zag zitten om het persoonlijk onderhoud met een mannelijke tolk te doen. Er werd hierbij benadrukt dat u het recht had om dit te weigeren en het persoonlijk onderhoud op een ander moment te laten doorgaan, met een vrouwelijke tolk. U gaf echter aan dat het voor u geen probleem was om het persoonlijk onderhoud verder te zetten met een mannelijke tolk (Notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO p.3). Verder werd u door de protection officer verzekerd dat alles wat u tijdens het persoonlijk onderhoud vertelt, vertrouwelijk wordt behandeld en dat ook de tolk gebonden is aan deze vertrouwelijkheid. Ook werd benadrukt dat de tolk volledig neutraal is, en geen enkele invloed heeft op de beslissing (NPO p.3). Wat betreft uw gehoorproblemen, werd er door de protection officer bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op gewezen dat de aanwezigen hun best gingen doen om luid genoeg te spreken. Tevens werd u gevraagd om zeker steeds op tijd aan te geven wanneer u iets niet goed verstaan hebt, zodat bepaalde zaken eventueel kunnen worden herhaald of verduidelijkt (NPO p. 3-4).*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

*U verklaarde uw herkomstland te zijn ontvlucht omdat u enerzijds vervolging vreest door Al Shabaab, en anderzijds omdat u veracht werd omdat u tot de Madhiban minderheidsgroep behoort.*

*In de beoordeling van deze vrees, dient eerst gewezen te worden dat op een verzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie NPO p. 5), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.*

*Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.*

*In casu dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van recente herkomst. U maakte niet aannemelijk daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit de stad Jilib, in de provincie Midden-Juba, Somalië, en er gewoond te hebben tot eind december 2018. Uw verklaringen bevatten immers meerdere elementen die uw beweerde recente herkomst uit de Somalische stad Jilib ondermijnen.*

*Vooreerst moet worden opgemerkt dat hoewel u in uw verklaringen blijk gaf van een zekere kennis over Jilib, uw beweerdelijke regio van herkomst, deze kennis ingestudeerd en weinig doorleefd overkomt. Ze staat immers in schril contrast met uw manifeste onwetendheid over verschillende belangrijke gebeurtenissen die plaatsvonden in Jilib in de periode waarin u verklaarde er verbleven te hebben, namelijk van 11 februari 1992 tot 29 december 2018. Zo verklaarde u dat u werd geboren in de wijk Waberi, in de stad Jilib, waar u heel uw leven samen met uw vader in hetzelfde huis heeft gewoond (NPO p. 8-9). U situeerde uw huis in het centrum van Waberi, en verklaarde verder dat in Waberi zich ook Hormuud company bevindt, een middelbare school Sheikh Nur en hotel Ganaan (NPO p. 9). Van iemand die heel haar leven in het centrum van de wijk Waberi heeft gewoond, van de stad Jilib, kan verwacht worden dat ze op de hoogte is van bepaalde ingrijpende gebeurtenissen in diezelfde stad. Wanneer u echter gevraagd werd naar belangrijke gebeurtenissen in de stad Jilib, verklaart u zich geen belangrijke gebeurtenissen te herinneren, behalve één incident dat plaatsvond toen u jong was, waarbij de kinderen van een zekere commissaris Abdullahi Moalin werden gedood (NPO p. 20). Hoewel dit incident inderdaad overeenkomt met de informatie ter beschikking tot het CGVS, is het uiterst opmerkelijk dat u zich geen andere incidenten herinnert. Per slot van rekening, vonden er in 2006 en 2007 zware gevechten plaats in Jilib, tijdens de 'Slag bij Jilib' (zie informatie administratief dossier), kwam de stad vervolgens in 2008 opnieuw onder controle van Al Shabaab, en vonden er sindsdien meermaals gevechten, executies, raids*

en luchtbombardementen plaats. Het feit dat u spontaan slechts 1 voorbeeld kan geven van een incident in Jilib, ondermijnt dan ook sterk de geloofwaardigheid van uw verblijf in die stad. Ook wanneer er gevraagd wordt naar gevechten, herinnert u zich nog steeds geen enkel voorbeeld. U verklaart enkel dat er geen gevechten waren toen u daar was, en dat er ook geen gevechten waren sinds de groep [lees Al Shabaab] er de controle had (NPO p. 20). Pas wanneer u door de protection officer expliciet gevraagd wordt naar bombardementen, geeft u vaag aan dat er overvliegende vliegtuigen waren, maar dat u niet weet waar ze bombardeerden. U verklaart verder al even vaag dat u voornamelijk in de ochtend het geluid van vliegtuigen hoorde, maar dat u sinds het overlijden van uw vader (30 augustus 2018) het aan niemand meer kon vragen (NPO p. 20). Voor iemand die heel haar leven in het centrum van Waberi, in de stad Jilib heeft gewoond, is het opmerkelijk dat u geen enkel concreet voorbeeld kan geven van luchtbombardementen, temeer er volgens informatie ter beschikking tot het CGVS meermaals gebombardeerd werd op Jilib, met vaak verschillende doden tot gevolg (zie informatie administratief dossier). Uw uitleg dat u uw vader niet meer kon vragen over luchtbombardementen sinds zijn overlijden, komt weinig doorleefd over en is niet realistisch. Zo werd bijvoorbeeld zelfs een maand voor uw vermeende vertrek uit Jilib, het radio station Andalus van Al Shabaab in Jilib gebombardeerd (zie informatie in het administratief dossier). Wanneer u door de protection officer werd geconfronteerd met het feit of u zelf geen bombardementen zou gemerkt hebben als deze in Jilib plaatsvonden, verklaart u dat u het huis nooit verliet, dat u het aan niemand kon vragen en dat uw eigen problemen groter waren dan andere dingen (NPO 20). Deze verklaring overtuigt echter niet. Een luchtbombardement heeft immers zo een impact dat het merkbaar is zonder uw huis te moeten verlaten. Bovendien rijmt het niet met uw verklaringen dat u wel vliegtuigen hoorde overvliegen, maar het niet zou merken wanneer er effectief bommen neervallen op de stad. Overigens is uw verklaring dat u nooit uw huis verliet niet correct. Zo blijkt uit uw verklaringen doorheen het persoonlijk onderhoud immers dat u wel degelijk voor verschillende gelegenheden uw huis buiten kwam. Zo verklaarde u bijvoorbeeld dat u uw echtgenoot leerde kennen op straat en hem voor jullie huwelijk geregeld ontmoette in het huis van zijn tante in uw wijk (NPO p. 13), dat u het huis verliet na de dood van uw vader om inkopen te doen op de markt (NPO p. 18), dat uw vader u soms meenam naar de rivier toen u jong was (NPO p.19) en dat u verschillende keren zweepslagen van Al Shabaab moest bijwonen op een groot plein in de stad (NPO p. 27).

Het is niet alleen niet aannemelijk dat u geen voorbeeld kan geven van luchtbombardementen, u bent bovendien ook niet op de hoogte van de overstromingen in de stad Jilib. Zo kan u enerzijds wel aangeven dat de rivier Juba naast Jilib passeert, en verklaart u dat uw vader u soms naar de rivier meenam toen u jong was, maar blijft u anderzijds zeer vaag wanneer u gevraagd wordt over het waterpeil in de rivier (NPO p. 18-19). Wanneer u bovendien gevraagd wordt naar overstromingen van de rivier, verklaart u dat u wel "hoorde van een overstroming", maar dat u zich niet meer de datum herinnert wanneer dit gebeurde. Nochtans is Jilib volgens de informatie ter beschikking tot het CGVS, overstromingsgevoelig gebied, en vonden er verschillende jaren hevige overstromingen plaats (zie informatie administratief dossier). Ten eerste komt het niet doorleefd over dat u verklaarde te "horen" over een overstroming, iemand die zelf in Jilib woont, dat overstromingsgevoelig gebied is, zou de overstromingen immers zelf meegemaakt hebben, en er niet gewoon over 'horen'. Bovendien is ook het feit dat u zich geen enkele datum kan herinneren van een overstroming niet doorleefd en ondermijnt dit verder de geloofwaardigheid van uw verblijf in Jilib.

Verder komt ook de kennis die u aanreikt over de wegen uit Jilib (NPO p. 18) en de dorpen langs de rivier (NPO p. 19) ingestudeerd over in vergelijking met uw gebrekkige kennis over de overstromingen, de brug over de rivier, en uw onwetendheid over enkele zeer nabije dorpen van Jilib. U maakte bovendien feitelijke fouten in de beschrijving van de stad Jilib. Wat verder de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Jilib ondermijnt. Zo verklaarde u dat Jilib een district is dat onder Bu'ale valt, wat niet volledig correct is (NPO p. 6). Volgens informatie ter beschikking tot het CGVS (zie administratief dossier) is Jilib immers de hoofdstad van het gelijknamige district Jilib en is Bu'ale een ander district in de provincie Midden-Juba. Wat betreft de brug in Jilib, kan u bijvoorbeeld wel aangeven dat er een weg is vanuit Jilib die via de brug naar Mareerey gaat, maar wanneer u gevraagd wordt of de brug een naam heeft, antwoordt u "Bader" (NPO p. 18), wat feitelijk incorrect is. Volgens informatie ter beschikking tot het CGVS heet de brug namelijk "Mareerey", naar het gelijknamige dorp. Ook bent u niet op de hoogte dat de brug door milities was beschadigd in 2004 en moest hersteld worden (NPO p. 19). Het komt ook zeer ingestudeerd over dat u verschillende dorpen langs de Juba rivier opnoemt, zoals Beledul Karim, Beledul Amin, Faryoguray, Kamdado, Sandariye, Mareerey, Sheikh Ahmed Yare en Maanyagabo (NPO p. 19), maar dat u anderzijds niet de dorpen herkent die door de protection officer worden genoemd, zoals Muuna, Misra, en Labadaad (NPO p. 25), die nochtans zeer dichtbij Jilib zijn gelegen. Wanneer u wordt geconfronteerd met het feit dat u deze dorpen niet kent, verklaart u dat u enkel de dorpen kent waarover uw vader u vertelde, dat er honderden dorpen zijn die onder Jilib vallen, u ze niet allemaal kan onthouden en dat u niet naar school

ging (NPO p. 26). Deze verklaring kan echter geen verschoning bieden, aangezien de genoemde dorpen zeer dicht bij Jilib zijn gelegen, op minder dan 5 km. Bovendien liggen de genoemde dorpen vlak aan de rivier, en ging u volgens uw verklaringen met uw vader soms naar de rivier (NPO p. 19). Daarenboven noemde u zelf enkele dorpen op, zoals bijvoorbeeld Beledul Karim, Sheikh Ahmed Yare, en Sandariye die veel verder zijn gelegen dan de dorpen Misra, Muuna en Labadaad. Uw gebrek aan scholing kan dan ook geen beperking vormen voor het kennen van dorpen. Het is dan ook weinig aannemelijk, indien u werkelijk van Jilib afkomstig zou zijn, dat u nog nooit over deze dorpen zou gehoord hebben, maar dat uw vader u wel vertelde over dorpen veel verder gelegen.

Verder moet worden opgemerkt dat u ook op andere vlakken belangrijke kennis ontbreekt over de stad Jilib. Dit is met name maatschappelijke kennis die ten minste kan verwacht worden van iemand die is geboren en getogen in Jilib, en er heel haar leven heeft gewoond. Zo herkende u niet de term "Hisba" wanneer deze door de protection officer werd genoemd (NPO p. 24). Dit is nochtans gekend als de Islamitische politiemacht van Al Shabaab in Jilib. Bovendien is Hisba sinds augustus 2016 zichtbaar aanwezig in Jilib stad en patrouilleren ze in uniform op gemarkeerde voertuigen in de stad. Het feit dat iemand die al die jaren onder Al Shabaab bewind in Jilib zou gewoond hebben, nog nooit over Hisba gehoord zou hebben, is dan ook niet aannemelijk. Ook herkende u niet de naam Ahmed Dirie, een gekende Al Shabaab leider in Jilib, ook gekend onder de naam Abu Ubaidah. U herkende enkel de naam Abu Ubaidah wanneer deze werd genoemd, maar legde niet de link met Ahmed Dirie (NPO p. 25). Daarnaast is het opmerkelijk dat u de termen Shanta Shambaro, en Samsan Foundation niet herkende (NPO p. 24,26). Nochtans is die eerste een belangrijke subclan van de Bantu die in Jilib leven, en die laatste een islamitische liefdadigheidsinstelling die het hospitaal in Jilib lange tijd handhaafde.

Het is ook op zijn minst opmerkelijk te noemen dat veel van de informatie die u aanreikt bij open vragen gaat over 'vroeger' en 'toen u jong was', maar dat u amper dingen vertelt over de huidige omstandigheden en de periode waarin u beweerde problemen gekend te hebben. Immers, wanneer u gevraagd wordt Jilib te beschrijven, antwoordt u met "het was vroeger populair voor, toen ik jong was, Fanole rice company en Marerey sugar company, ik was jong toen, nu bestaat het niet meer, er zijn huizen daar." (NPO p. 9). Ook verder, wanneer u gevraagd wordt hoe het landschap in Jilib eruit ziet, antwoordt u vaagweg "normaal land". Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of er iets specifiek is, begint u opnieuw dingen te vertellen over vroeger "Er zijn bomen, het is gekend voor moskeeën, zoals de Arab moskee. Het centrum van de stad, in de wijk Fanoole, het was vroeger gekend voor, nu bestaat het niet meer, het theater en de cinema, nu bestaat het niet meer." (NPO p. 9). Ook dit lijkt dus ingestudeerd, en ondergraaft het feit dat u recent in Jilib zou hebben verbleven. Zoals eerder aangehaald maakte u uw verklaring dat u nooit uw huis verliet overigens niet geloofwaardig. Immers, uit uw verklaringen doorheen het persoonlijk onderhoud blijkt dat u wel degelijk voor verschillende gelegenheden uw huis buiten kwam. Zo verklaarde u bijvoorbeeld dat u uw echtgenoot leerde kennen op straat en hem voor jullie huwelijk geregeld ontmoette in het huis van zijn tante in uw wijk (NPO p. 13), dat u het huis verliet na de dood van uw vader om inkopen te doen op de markt (NPO p. 18), dat uw vader u soms meenam naar de rivier toen u jong was (NPO p.19) en dat u verschillende keren zweepslagen van Al Shabaab moest bijwonen op een groot plein in de stad (NPO p. 27).

Voornoemde bevindingen doen fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomstregio. Zodoende maakt u niet aannemelijk dat u de periode voorafgaand aan uw vertrek uit Somalië, tot in december 2018 in de stad Jilib, provincie Midden-Juba heeft gewoond.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Jilib gelegen in de regio Midden-Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van recente herkomst en verblijf in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielsrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Jilib heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten door Al Shabaab die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Wat betreft uw aangehaalde vrees oww van uw toebehoren tot de minderheidsgroep Madhiban, wordt op zich niet betwist dat u tot de Madhiban behoort. De Madhiban maakt een minderheidsgroep uit in Somalië die doorheen de jaren geconfronteerd werden met discriminatie. Louter lidmaatschap van één van deze minderheidsgroepen leidt echter niet automatisch tot een erkenning als vluchtelingen in de zin van de Conventie van Genève. Een individuele vrees voor vervolging dient aannemelijk te worden gemaakt. In dit kader moet worden opgemerkt dat u hieromtrent geen concrete feiten aanhaalt die kunnen gekwalificeerd worden als vervolging onder de criteria van de Conventie van Genève of als ernstige

schade kunnen worden beschouwd zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, gevraagd of u ooit concrete problemen heeft gekend omdat u van de Madhiban clan was, geeft u aan dat het verachten erger was dan specifieke problemen (NPO p. 26). Wanneer u nogmaals wordt gevraagd of u dan nooit concrete problemen heeft gekend als Madhiban en enkel veracht werd, ontwijkt u deels de vraag, en antwoordt u dat u werd veracht om Madhiban te zijn, en dat Al Shabaab uw vader vermoordde en ooit op een dag ook u zou vermoorden. U haalt echter geen verdere problemen aan omdat u van de Madhiban clan was (NPO p. 26-27). U verklaarde wel dat niemand wilt trouwen met iemand van uw clan, noch Al Shabaab, noch andere clans (NPO p. 27). Uw stelling moet echter gerelativeerd worden, want u verklaarde immers eerder zelfs getrouwd te zijn met iemand van de Geledi clan (NPO p. 14). Hoewel de familie van uw echtgenoot niet akkoord ging met het huwelijk, kon u toch met hem trouwen (NPO p. 13). Bovendien verklaarde u dat Al Shabaab geen problemen had om het huwelijk te voltrekken tussen u en uw man, zoals het volgens de Sharia verloopt (NPO p. 14). Verder verklaart u dat u als Madhiban niet op straat kon komen omdat u een 'cuqdad' (een soort paranoia, interne vrees) had (NPO p. 10). Ook uw verklaring dat u niet op straat kon komen, dient gerelativeerd te worden. Zo verklaarde u immers dat u uw echtgenoot leerde kennen op straat (NPO p.13), en dat u inkopen deed op de markt (NPO p. 18). U kon dus wel degelijk buitenshuis komen. Wanneer u door de protection officer gevraagd werd om enkele voorbeelden te geven van hoe de verachting van uw clan concreet tot uiting kwam, vertelt u enkel dat mensen achter u oren spreken, dat ze dingen fluisteren als u passeert (NPO p. 16). Dit is echter onvoldoende zwaarwichtig. Verder verklaart u dat uw clan geen macht heeft, dat u als lagere mensen worden gezien en geen bescherming geniet, dat niemand u beschermt (NPO p. 16). Echter, nergens uit uw verklaringen blijkt dat u, als Madhiban zijnde, effectief discriminatie of problemen kende die van zulke aard zijn dat ze zouden kunnen gekwalificeerd worden als vervolging onder de Conventie van Genève of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien verklaarde u dat uw vader een eigen huis bezat (NPO p. 9), dat u de mogelijkheid had een beroep uit te oefenen zoals henna decoratie (NPO p. 10), dat u weliswaar niet naar school bent geweest, maar u wel degelijk scholing kreeg, met een leraar die bij u thuis kwam en u de koran leerde (NPO p. 10). Tot slot geeft u ons geen zicht op uw werkelijke regio van recente herkomst, waardoor uw vrees hieromtrent niet verder beoordeeld kan worden in zijn context.

Uit bovenstaande valt dan ook te concluderen dat uw vrees voor vervolging omwille van uw etnische achtergrond danig valt te relativeren en bezwaarlijk kan worden gecategoriseerd als vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Uit het bovenstaande valt dan ook niet af te leiden dat u enige - geloofwaardige - individuele vervolging heeft ondergaan omwille van uw etnische afkomst en dat u op deze basis beroep zou kunnen doen op een erkenning tot vluchteling.

Wat betreft uw verklaringen over de verkrachting door bandieten die u overkwam op uw weg van Jilib naar Mogadishu (NPO p. 21,24), en de medische attesten die u hiermee in verband neerlegt, kan het volgende worden opgemerkt: Het medisch attest van 13/7/2020, te Manderfeld over vrouwelijke genitale verminking maakt enkel gewag van de besnijdenis (type 2) die u heeft ondergaan, en de hierna volgende problemen zoals pijn bij het vrijen, menstruatie krampen, terugkerende cystevorming en een seksualiteitsstoornis. Het medisch attest over de besnijdenis vermeldt geen concrete aanwijzingen van een verkrachting, noch over de omstandigheden waarin u geweld werd aangedaan. Het medische attest van 26/6/2020 opgesteld te Büllingen, vermeldt onder de hoofding "objectieve schade", dat u een perforatie heeft in uw trommelvlies. Onder de hoofding "subjectieve schade" valt te lezen dat u aan "hoofdpijn en duizeligheid lijdt, sinds het trauma in het kader van een post-traumatische neurose en verkrachting op het traject naar België". Deze laatste zijn echter subjectieve vaststellingen, zoals de hoofding ook leest, en kunnen geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin u de fysieke en mentale schade opliep. Het medische attest van 26/6/2020 vermeldt verder dat er PTSD bij u als symptoom werd geïdentificeerd, met slaapproblemen, angst en depressie en dat psychologische begeleiding wordt aangeboden. Het doktersbriefje van 07/8/2020 vermeldt dat u klachten heeft zoals "regelmatige hoofdpijn, duizeligheid, concentratie problemen en geheugenverlies". Daarnaast wordt er op vermeldt dat u "zich beklaagt over neurologische klachten ten gevolge van een migraine, versterkt door een PTSD en een context van de depressie als gevolg van uw vlucht uit uw land en wegens een perforatie van uw trommelvlies na een slag." Dit doktersbriefje van 07/8/2020 kan niet als een afdoende objectief bewijs van uw fysieke en psychologische problemen worden aanvaard, aangezien het hier uw eigen verklaringen betreft. De aanhef van het briefje stelt immers duidelijk "Elle se plait...". Verder is er het attest van 10/03/2020, dat een diagnose vermeldt van spanningshoofdpijn, maar ook in dit attest wordt verder geen duidelijkheid geschapen over de omstandigheden waarin u deze hebt opgelopen.

Over deze fysieke en psychologische schade vermeld in de medische attesten kan hoogstens worden opgemerkt dat u hiervan symptomen vertoont, maar het attest geeft geen uitsluitsel over de omstandigheden waarin u de schade precies hebt opgelopen. Een medisch attest is immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u uw verwondingen of psychische problemen opliep. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Bovendien is een document slechts één element in het asielrelaas en de bewijswaarde hangt af van uw verklaringen en andere objectieve criteria. Hierbij moet worden opgemerkt dat u verklaarde verkracht te zijn geweest tijdens uw vlucht van Jilib naar Mogadishu in december 2018, door bandieten ter hoogte van Shalambood en Muuri (NPO p. 21, 24). Hoe dan ook kan er geen geloof worden gehecht aan de omstandigheden van het door u aangehaalde seksueel geweld, aangezien uw recente herkomst uit de stad Jilib reeds ongeloofwaardig werd bevonden. Hieruit volgt dat er dus ook geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u verklaarde te hebben op uw vlucht uit Jilib naar Mogadishu eind december 2018, tussen Shalambood en Muuri. De medische attesten doen dus niets af aan het feit dat de omstandigheden van uw problemen reeds ongeloofwaardig werd bevonden, aangezien u ongeloofwaardige verklaringen aflegde over uw recente herkomst. Ook kunnen ze uw ongeloofwaardige recente herkomst niet verschonen.

Aangezien u de medische attesten pas na het persoonlijk onderhoud hebt neergelegd, via email op 12/08/2020, kon u niet worden bevestigd over de inhoud van de attesten, noch wat u precies met de attesten tracht aan te tonen, noch op welke manier ze verbonden zijn aan uw vrees bij terugkeer. Hierbij moet worden opgemerkt dat u tijdens het persoonlijk onderhoud geen concrete vrees bij terugkeer aanhaalde met betrekking tot uw besnijdenis, noch met betrekking tot de verkrachting. U verklaarde enkel een vrees te hebben ten opzichte van Al Shabaab en omdat u als Madhiban tot een verachte clan behoort (zie NPO p. 26). Wanneer u gevraagd werd of u alle redenen heeft verteld waarom u Somalië hebt verlaten en waarom u niet wilt terugkeren, antwoordde u bovendien bevestigend "ja, ik heb alles verteld, niets schiet over. Alle problemen die ik had, wat ik heb meegemaakt, heb ik verteld." (NPO p. 27). Hieruit kunnen we besluiten dat de door u aangehaalde verkrachting een eenmalig feit betreft, en dat u hieromtrent geen vrees uitte bij terugkeer opnieuw te zullen worden verkracht.

Wat betreft de symptomen van PTSD die vermeldt worden in de attesten, en het door u vermelde geheugenverlies in het doktersbriefje van 07/08/2020, kan het volgende worden opgemerkt. Ten eerste vermeldt geen van de medische attesten een omstandige omschrijving van de symptomen die u vertoont als gevolg van PTSD, noch is er een concrete diagnose, gebaseerd op omstandige psychologische rapporten. Het kan dus door het CGVS niet beoordeeld worden in welke mate PTSD uw toestand en verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud had kunnen beïnvloeden. Ten tweede moet hierbij worden opgemerkt, dat u zowel tijdens het interview op de DVZ, als tijdens uw persoonlijk onderhoud van 11/08/2020 op het CGVS, gestructureerde en duidelijke verklaringen kon afleggen, en in staat was gedetailleerde informatie over uzelf en uw leven te reproduceren. De neergelegde medische attesten, met de loutere vermelding van PTSD en enkele symptomen zoals slaapproblemen, angst en depressie kunnen dan ook geen verschoning bieden voor de manifeste lacunes in uw kennis over de stad Jilib en de gebeurtenissen die er plaatsvonden.

Gelet op bovenstaande maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland.

*Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.*

*U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 11/08/2020 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (NPO p. 5). U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud geconfronteerd met uw gebrek aan kennis over de luchtbombardementen in Jilib (NPO p. 20), en met uw gebrek aan kennis over de door de protection officer genoemde termen en dorpen (NPO p. 26), wat de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Jilib in twijfel trekt. U hield echter vol dat u zich deze informatie niet herinnerde omdat u nooit uw huis uit kwam, en omdat uw vader u er niet over vertelde (NPO p. 20). Ook verklaarde u dat u niet alle dorpen die onder Jilib vallen kan onthouden, en dat u niet naar school ging (NPO p. 26). Deze verklaringen bieden echter geen verschoning - uit uw verklaringen bleek u overigens meermaals het huis verlaten te hebben - waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in of feitelijk herkomst uit Somalië. Bij het begin van het persoonlijk onderhoud werd er bovendien op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (NPO p. 5).*

*Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.*

*Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.*

### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

*"schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de manifeste appreciatiefout, van de schending van de artikelen 62, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980."*

Verzoekster licht toe als volgt:

*"Het CGVS neemt verschillende argumenten om de asielaanvraag van de verzoekster te weigeren.*

*Het moet eerst onderlijnen worden dat verschillende punten:*

- Ze behoort tot een minderheidsgroep in Somalië*
- Ze werd gedwongen aan een besnijdenis en ze lijdt aan een PTSD en de gevolgen van deze P.T.S.D.*
- Deze gevolgen zijn zwaar: post-traumatisch neurose, hoofdpijn, duizeligheid, concentratieproblemen, geheugenverlies*

*Eerst is het bestuur van mening dat de verzoekster niet vol medewerkt met de instanties en dat ze niet de informatie geeft over haar last gebied van herkomst.*

*Het moet opgemerkt worden dat het bestuur erkent dat de verzoekster verschillende informatie over haar gebied van herkomst (het stad Jilib).*

*De verzoekster kon aldus namen van plaatsen geven, en ook van gebeurtenissen die plaatsvonden in de stad.*

*Het argument van het CGVS gaat over het feit dat de verzoekster niet over "Slag bij Jilib" heeft gesproken en andere oorlogen feiten.*

*Het moet eerst opgemerkt worden dat de verzoekster vaak thuis moest blijven en dat ze bijna niet uitging. Meer moet het nog onderlijnen worden dat er over lange geleden evenementen gaat (2006), en de verzoekster kon datum geven van de oorlog en machtsinneming door Al Shabaab.*

*Deze informatie strookt met de informatie van het CGVS.*

*Meer is een oorlog altijd bloedig en het is zeker dat er altijd slagerij plaatsvindt.*

*In dergelijke omstandigheden en rekening houdend met haar persoonlijke profiel kunnen we niet verwijten de verzoekster om niet specifiek over die evenement te spreken.*

*Ze was op den hoogte van de aanvallen, en kon over de oorlog spreken.*

*Meer is het vreemd om argument te nemen over een oud feit (die in 2008 plaatsvond) om te besluiten dat de verzoekster geen recent verblijf aangetoond heeft...*

*Het zou logischer zijn om voorbeeld te nemen van recenter evenementen.*

*Er is bijgevolg een schending van de zorgvuldigheidsplicht.*

*Meer moet het ook opgemerkt dat de informatie van het CGVS geen precies is.*

*Als het gesproken is van bombardementen bijvoorbeeld hebben we niet altijd de precies lokalisatie van het evenement.*

*Het is veel gesproken over het algemeen gebied van Jilib en ten gevolge is het niet mogelijk om het gebied te preciseren.*

*In dergelijke omstandigheden zijn de informaties niet dienstig in het geval van de verzoekster.*

*Het moet nog herhalen worden dat de verzoekster veel tijd thuis moest blijven en dat ze ook een gehoorproblemen heeft.*

*De verzoekster kon bevestigen dat ze vliegtuigen heeft gehoord en bijgevolg weet ze over dergelijke evenementen.*

*Rekening houdend met haar verklaringen en de informatie kunnen we begrijpen dat de bombardementen niet het centrum van de stad trof.*

*Het CGVS neemt ook argument over de overstromingen.*

*Volgens het bestuur is Jilib in een gevoelig overstromingen zone en bijgevolg zou de verzoekster informatie erover kan geven.*

*Het bestuur verwijst naar zijn documentatie.*

*Eerst moet het opgemerkt worden dat de verzoekster de naam van de rivier kende en dat ze over dergelijke problemen kent.*

*Meer moet de informatie van het CGVS goed lezen.*

*Het gaat over persartikels en verslag over de situatie.*

*We kunnen ook mappen van het gebied te vinden.*

*Volgens het map van het gebied bevindt Jilib zich niet ver van de rivier maar het lijkt dat het centrum op meer dan 1 kilometer bevindt.*

*Rekening houdend met het feit dat de verzoekster zelden uitging kon ze geen direct het rivier zien.*

*Meer moet het ook opgemerkt worden dat de overstromingen tijdens de periode van zware regens plaatsvonden en dat de verzoekster nog minder zou uitgaan.*

*In dergelijke omstandigheden zou het niet abnormaal zijn dat de verzoekster geen concrete informatie kon geven.*

*Er is een nieuwe schending van de zorgvuldigheidsplicht.*

*Betreffende de informatie over de overstromingen het moet opgemerkt worden dat de bruggen van de Jilib vaak geopend was.*

*Deze informatie moet gelezen worden met anderen: deze bruggen kunnen openblijven en de anderen moet beschermd worden rekening houdend met de overstromingen.*

*Dat betekent dat de overstromingen minder erg rond Jilib zijn.*

*Er is nog een persartikel die over de situatie van Jilib spreekt.*

*Deze artikel spreekt over het feit dat dorpen overstroom werden, en dat deze dorpen op het ander kant van de rivier bevonden zijn.*

*Dat betekent dat het centrum van Jilib niet getroffen werd en dat de verzoekster niet direct de gevolgen van deze overstroming kon zien.*

*In dergelijke omstandigheden is het niet abnormaal dat de verzoekster alleen maar het bestaan van overstromingen kon bevestigen zonder details te geven.*

*Er is bijgevolg een nieuwe schending van de zorgvuldigheidsplicht.*

*Het bestuur gaat verder en verwijt de verzoeker om slechte informatie te geven.*

*Toen we de beslissing lezen kunnen we vaststellen dat er over twee punten gaat: de naam van een brug en een administratieve informatie.*

*Over deze last moet het onderlijnen worden dat de verzoekster niet naar school is gegaan.*

*Ze kende geen administratieve informatie en dacht dat de link tussen Jilib en Bu'ale zoals ze het heeft beschreven.*

*Over de naam van de brug had zijn vader een dergelijke informatie gegeven.*

*Ze dacht dat ze haar vader voor die informatie kon gelieven.*

*Het moet meer onderlijnen worden dat er over twee informatie gaan die accessoire zijn.*

*We kunnen niet met deze twee fouten beschouwen dat Mevrouw niet van Jilib aankwam.*

*Het bestuur neemt een argument over de namen van de dorpen dat de verzoekster kent en de naam dat ze niet kent.*

*Volgens het bestuur zou de verzoekster de andere namen ook kenen in de mate dat ze dicht bij zijn van het centrum van Jilib.*

*Het CGVS neemt ook argument over het feit dat de verzoekster al met zijn vader naar de rivier is gegaan.*

*Het CGVS vergeet nog dat de verzoekster niet naar school is geweest, dat ze principieel thuisbleef en dat ze veel van zijn vader hing.*

*Als ze naar de rivier is gegaan moet het herhalen worden dat deze evenementen plaatsvonden toen ze nog jong was.*

*Zoals we op de karten van het administratieve dossier kunnen lezen zijn er veel dorpen rond Jilib, en de verzoekster had haar kennis via haar vader.*

*Als haar vader de informatie niet gaf hoe is het mogelijk voor haar om deze kennis te hebben?*

*Rekening houdend met haar persoonlijk profiel is het niet abnormaal dat ze alle de informatie niet kon geven.*

*Het bestuur gaat verder en bespreekt de kennis van de verzoekster over Al Shabaab.*

*Het bestuur verwijt de verzoekster om de naam "Hisba" niet te kennen zoals de naam van Ahmed Dirie.*

*De naam "Hisba" verwijst naar de politie van Al Shabaab die ook in de stad van Jilib werkte.*

*Niets is gezegd over het feit dat ze mogelijke kenbare tekens van deze groep hebben.*

*Voor de plaatselijke bevolking kan het alleen maar over Al Shabaab gaan zonder andere namen te kennen.*

*Over de naam van Ahmed Dirie is het de verzoekster verweten om niet deze persoon te kennen, en de link met de naam Abu Ubaldah te maken.*

*Nochtans kon de verzoekster uitleggen wie deze persoon is en het antwoord van de verzoekster strookt met de informatie van het CGVS.*

*De verzoekster heeft ook uitgelegd dat de leden van Al Shabaab valse naam gebruikten.*

*Mevrouw M.A. kende alleen maar zijn publieke naam, de naam dat hij gebruikt heeft als lid van Al Shabaab.*

*In de context van de verzoekster is het niet abnormaal.*

*Die feit is ernstiger dat de verzoekster kon uitleggen wie deze persoon was.*

*Er is nog een schending van de zorgvuldigheidsplicht.*

*Het bestuur neemt een argument over het feit dat de verzoekster in haar verklaringen van "vroeger" sprak. Volgens de overheid zou het aantonen dat de verzoekster niet recent in Jilib heeft geleefd.*

*De verzoekster sprake dan over het feit dat er veranderingen waren in de stad.*

*Het moet nog onderlijnen worden dat haar verklaringen met de informatie van het CGVS strookt.*

*Het CGVS besluit bijgevolg dat de verzoekster haar afkomstig gebied niet aangetoond heeft.*

*Volgens het CGVS vervloeit het uit dat het asielrelaas van de verzoekster ongeloofwaardig is.*

*Het CGVS heeft de verklaringen van de verzoekster niet geanalyseerd over haar problemen dat ze in Somalië heeft gekend.*

*Nochtans moet het vastgesteld worden dat ze een gedetailleerd asielrelaas heeft gegeven over wat er gebeurde in het kader van haar huwelijk.*

*Ze heeft ook alle de details gegeven over het bezoek van de leden van Al Shabaab, en ook de gevolgen van haar huwelijk over haar man.*

*Niets werd gezegd over die feiten en verklaringen die nochtans akten van vervolging aantonen.*

*Er is manifeste appreciatiefouten gepleegd en de bestreden beslissing is niet correct gemotiveerd.*

*Het CGVS bespreekt dan de situatie van de verzoekster ten aanzien van haar behoor tot een minderheidsgroep in Somalië.*

*Het moet opgemerkt worden dat haar behoor tot een minderheidsclan niet betwist is door het CGVS.*

*Volgens het CGVS is deze behoor niet genoeg per se om tot bescherming toegang te geven en een individuele beoordeling nodig zou zijn.*

*Het bestuur verwijt de verzoekster om geen vervolging te hebben leven toen ze in Somalië leefde.*

*Met dergelijke opmerkingen toont het CG VS aan dat het bestuur zijn plicht niet heeft gerespecteerd.*

*Immers is de missie van het CGVS de beoordeling van de nood van bescherming van elke asielzoekers.*

*Het kan om de analyse van de verklaringen gaan maar het is niet de enige manier om een dossier te beoordelen.*

*Immers moeten alle de elementen van het dossier in aanmerking nemen.*

*Echter in het dossier kunnen we de documentatie van het CGVS lezen over de behandeling van de minderheidsclan in Somalië.*

*We kunnen lezen dat de situatie erg verslechtert sinds het eind van het regime van Siad Barre.*

*De wetten van de clan heersten de situatie en het is ook aan de minderheidsclans verweten om een plaats te hebben onder het regime van Siad Barre terwijl ze geen plaats zou kunnen hebben.*

*De verschillende gevolgen van het behoor tot een minderheidsclan zijn ook beschreven.*

*Het kan gaan van de verachting tot de fysieke geweld tegen de leden.*

*Dood kan niet uitgesloten worden, zoals verkrachting van de vrouwen.*

*Het document spreekt van geen verschillen tussen de verschillende gebieden in Somalië.*

*Van die document moeten we besluiten dat een risico van vervolging bestaat voor leden van minderheidsgroep in Somalië.*

*Or is het niet betwist dat :*

*- De verzoekster is afkomstig uit Somalië.*

*- De verzoekster behoort tot een minderheidsclan.*

*In dergelijke geval moet het concluderen worden dat een risico van vervolging voor de verzoekster in geval van terugkeer in Somalië.*

*Rekening houdend met de algemeen situatie bestaat deze risico in het alle land.*

*Bijgevolg moet de vluchtelingstatus aan de verzoekster toegekend worden.*

*Door niet de verzoeker als vluchteling te erkennen, heeft het CGVS het artikel 48/3 van de wet van de 15 december 1980 geschonden.*

*Het is verweten aan de verzoekster om geen "erg" probleem te uiten.*

*Het moet onderlijnen worden dat het bestuur niet met alle de context rekening gehouden heeft.*

*De verzoekster heeft uitgelegd dat ze principieel thuisblijven.*

*Het CGVS heeft niet over die punt geïnteresseerd maar het is meer dan waarschijnlijk om de verzoekster te beschermen.*

*Immers was zijn vader op den hoogte van de mogelijke gevolgen en gevaren voor zijn dochter om buiten te gaan rekening houdend met hun status van leden van minderheidsclan.*

*In dergelijke geval mocht de verzoekster buitengaan alleen maar als het nodig is en daarom kon de verzoekster niet "erger" problemen vertellen.*

*Door niet met deze context rekening te houden heeft het CGVS de zorgvuldigheidsplicht geschonden.*

*Het is ook argument genomen over het feit dat de verzoekster kon trouwen.*

*Echter houdt het CGVS niet rekening met alle de elementen van de verklaringen en van de context.*

*Immers moet het herhalen worden dat er over een liefdestrouw en geen uithuwelijk gaat.*

*Meer vergeet het CGVS de gevolgen voor de man van de verzoekster.*

*Hij was een lid van een meerderheidsclan en hij was verworpen door zijn familie.*

*In de ogen van zijn familie en van de andere leden van de meerderheidsclan was hij dan beschouwd als een lid van de minderheidsclan.*

*We kunnen bijgevolg niet spreken van een echt verandering in het leven van de verzoekster...*

*Het feit dat Al Shabaab gaat niet tegen deze huwelijk voor die redenen geen afbreuk doet aan deze vaststelling in de mate dat de man geen lid van Al Shabaab was.*

*Er is bijgevolg een nieuwe schending van de zorgvuldigheidsplicht.*

*Het CGVS is van mening dat de verzoekster in straat kon gaan en dat haar vrees en haar "cuqdad" kan gerelativeerd worden.*

*Nog eens moet het vastgesteld worden dat het bestuur niet met alle de elementen rekening gehouden heeft.*

*Als het eerder was aangetoond ging de verzoekster uit alleen maar het nodig is.*

*Ze was helaas bewust van alle gevaren om op straat te gaan voor haar.*

*Terwijl het bestuur altijd over de preventieve maatregelen zich afvraagt die door de asielzoekers werden genomen is deze vraag niet geanalyseerd in het kader van deze dossier...*

*Echter toont de attitude van de verzoekster dat ze binnen altijd blijft en dat ze aldus preventieve maatregelen nam om vervolging te vermijden.*

*Aldus toont het feit niet aan dat ze geen "erger" discriminatie heeft geleefd, dat ze geen risico van vervolging heeft in geval van terugkeer in Somalië.*

*De vraag van de werkelijke regio is ook niet relevant in de mate dat de documentatie van het CGVS toont het aan dat de leden van minderheidsclan problemen kennen in de alle land.*

*De bestreden beslissing is aldus tegenstrijdig met het administratieve dossier.*

*Betreffende de verkrachting van de verzoekster en haar medische problemen, is het bestuur van mening dat de documenten deze punt van het relaas kan bevestigen.*

*Meer is het bestuur van mening dat de herkomst gebied van de verzoekster betwist is en dus deze problemen ook betwist is.*

*Het moet vastgesteld worden dat het CGVS manifeste appreciatiefouten plegen in de lezing van de documenten van de verzoekster, en houdt niet rekening van de verschillende omstandigheden.*

*Betreffende het medische attest van de 13 juli 2020 is het bestuur van mening dat die attest alleen maar aantonen dat de verzoekster een besnijdenis (van type 2) moest ondergaan.*

*Het bestuur is van mening dat deze attest geen verkrachting aantoon.*

*Nochtans moet het vaststellend worden dat deze document eerst aantoon dat de verzoekster al slachtoffer van een akte van vervolging was (een besnijdenis).*

*Ten tweede neemt het CGVS niet aanmerking het feit dat de verzoekster nog gevolgen van deze besnijdenis actueel.*

*Deze gevolgen kan niet in Somalië genezen worden en de verzoekster moet nog dergelijke gevolgen lijden.*

*Er was geen vraag over die punt tijdens het verhoor van de verzoekster terwijl een belangrijke punt is.*

*Immers is er een rechtspraak van het Raad die beschouwt dat het lijden van dergelijke gevolgen kunnen leiden tot de erkenning van de vluchtelingstatus.*

*De bestreden beslissing moet ten minste vernietigd worden.*

*Betreffende de medische attesten van de 26 juni 2020 en 7 augustus 2020, is het bestuur van mening dat deze attest niet de origine van het probleem van de verzoekster kan aantonen.*

*Het moet eerst onderlijnend worden dat de diagnose van de PTSD niet betwist is.*

*Dat betekent dat de verzoekster zware evenementen moet beleven in zijn van herkomst.*

*Ten twee moet het onderlijnen worden dat de gevolgen van de PTSD niet betwist is.*

*Deze gevolgen zijn zwaar: post-traumatisch neurose, hoofdpijn, duizeligheid, concentratieproblemen, geheugenverlies.*

*Het CGVS neemt niet deze gevolgen in aanmerking en kan ook uitleggen dat de verzoekster niet alle de details kan geven dat het bestuur over Jilib wilde hebben.*

*Waarom neemt het CGVS deze gevolgen niet in aanmerking?*

*Het feit dat de verzoekster gestructureerde en duidelijke verklaringen kon afleggen doet geen afbreuk aan deze vaststelling.*

*Er is bijgevolg een schending van het behoorlijk bestuur principe, in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht.*

*Meer moet het onderlijnen dat het bestuur manifeste appreciatiefout gepleegd heeft in de lezing van het attest.*

*Immers denkt het bestuur dat de doctor "Elle se plaint..." geschreven heeft terwijl hij "Elle se plaint" geschreven heeft.*

*Dat betekent dat de verzoekster zich aanklaagt van verschillenden problemen, en niet dat de verzoekster blij zou zijn...*

*Betreffende het feit dat de verkrachting niet door die attest kan aantonen worden door die attest, moet het onderlijnen worden dat de verzoekster geen belang om leugens aan haar artsen te vertellen.*

*Immers zoekt ze alleen maar hulp en hij wil de duidelijkste zijn over haar leven.*

*Meer moet het nog opgemerkt dat:*

- De verzoekster lijdt aan PTSD en van zware gevolgen ervan
- Ze lijdt aan een perforatie van het trommelmvies.

*Dergelijke punten tonen aan dat de verzoekster aan zware vervolgingen onderworpen werden.*

*Deze punten moet gelinkt worden aan het relaas van de verzoekster en constitueren een bewijs van haar vervolgingen.*

*Er is bijgevolg manifest appreciatiefouten gepleegd, schending van het behoorlijk bestuur in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht.*

*Betreffende het feit dat haar aankomst betwist is moet het onderlijnen worden dat deze argument niet genoeg is om de geloofwaardigheid aan te tasten.*

*Immers moet het bestuur alle de verklaringen van de verzoekster analyseren.*

*In het huidige geval heeft de verzoekster veel details gegeven over wat er gebeurde, over haar vlucht, over wat er met de bandieten gebeurde.*

*Alle die verklaringen werden niet aanmerking genomen door het CGVS en er is nog een schending van de zorgvuldigheidsplicht.*

*Die feit is ernstiger dat de verzoekster getroffen worden door het feit dat ze tot een minderheid behoort.*

*Dergelijke agressie valt bijgevolg in de scoop van de Conventie van Geneve en van het artikel 48/3 van de wet van de 15 december 1980.*

*De opmerkingen van het bestuur over het feit dat de documenten na het interview was overgemaakt verbazen ook.*

*Het lijkt uit die argument dat het CGVS de verzoekster over die document wil horen maar geen nieuw gehoor georganiseerd wordt.*

*Geen contact werd genomen en het zou mogelijk om schriftelijke opmerkingen aan te vragen.*

*Waarom heeft het CGVS niet het gemaakt?*

*Het vervloet uit alle die elementen dat de verzoekster vervolgd werd in haar land van herkomst, en dat de vluchtelingstatus moet haar toegekend worden.*

*Meer, door niet de verzoeker als vluchteling te erkennen, heeft het CGVS het artikel 48/3 van de wet van de 15 december 1980 geschonden.*

*Meer leidt deze schending tot een schending van artikel 62 van het wet van 15 december 1980 en van artikelen 1 tot 3 van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.*

*Immers leggen deze artikelen op dat de bestuurshandelingen gemotiveerd worden en dat deze motivatie adequaat is op feitelijke en juridische vlak.*

*In de mate waar de beslissing het behoorlijk bestuur, in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht schendt kan het niet adequaat gemotiveerd wordt.*

*Bijgevolg worden de artikelen 62 van het wet van 15 december 1980 en 1 tot 3 van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen geschonden*

*Betreffende de subsidiaire bescherming*

*Het CGVS is van mening dat de verzoeker niet in aanmerking komen voor de subsidiaire bescherming, want ze heeft niet de waarheid over haar herkomst verteld.*

*Het moet herhalen worden dat het CGVS niet rekening gehouden heeft met de verschillende elementen van het dossier.*

*De verzoekster kon de namen van verschillende plaatsen rond haar stad.*

*Meer kon ze de naam van de plaatselijke hoofd van Al Shabab geven tijdens haar verhoor.*

*Ze konden ook verschillende evenementen uitleggen.*

*Het moet nog onderlijnen worden dat ze niet veel buitengaan en dat ze veel van haar vader moet afhangen.*

*Ze is lid van een minderheidsgroep en daarom mag ze niet buitengaan.*

*Het is duidelijk dat de verzoekster uit Jilib afkomstig is.*

*Die plaats is nog in de handen van de Shabaab en is nog in het oog van de oorlog.*

*Het zou totaal onmogelijk om daarnaar terug te keren en de bestreden beslissing moet vernietigd worden.*

*De analyse gaat alleen over de punt c. van artikel 48/4 van het wet, en gaat alleen maar over de situatie van de het land.*

*De punt b van het artikel 48/4 van de wet is niet in aanmerking genomen.*

*Nochtans moet het herhalen worden dat de verzoekster behoort tot een minderheidsgroep en dat ze kunnen onderworpen aan akten die door artikel 48/4 b. gevisieerd zijn.*

*Het CGVS heeft het artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 geschonden, en de bestreden beslissing moet vernietigd worden.*

*Voorts leidt deze schending tot een schending van artikel 62 van het wet van 15 december 1980 en van artikelen 1 tot 3 van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.*

*Immers leggen deze artikelen op dat de bestuurshandelingen gemotiveerd worden en dat deze motivatie adequaat is op feitelijke en juridische vlak.*

*In de mate waar de beslissing het behoorlijk bestuur, in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht schendt kan het niet adequaat gemotiveerd worden.*

*Bijgevolg worden de artikelen 62 van het wet van 15 december 1980 en 1 tot 3 van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen geschonden*

*De bestreden beslissing moet ten minste vernietigd worden.*

*Wat de kwaliteit van vluchteling betreft (Artikel 48/3 van het wet van 15 december 1980)*

*Is iedere persoon gevlucht als hij met bestaansrecht vreest dat hij ten gevolge van zijn ras, zijn godsdienst, zijn nationaliteit, zijn lidmaatschap van een zekere sociale groep wordt vervolgd of zijn politieke overtuiging, en die of, ten gevolge van deze vrees kan, wil zich van de bescherming van dit land eisen, of die, door bovengenoemd gevreesd, niet er niet wil terugkeren.*

*Het blijkt van het asielrelaas uit dat de verzoeker zijn land van herkomst moet verlaten wegens een risico van vervolg.*

*Immers was ze vervolgd omdat ze ze niet aangepast heeft aan religieuze voorschriften.*

*Dergelijke akten heeft geleid tot slagen en veroordeling tot zware straffen in een gebied die onder de controle van een terrorist groep is.*

*Meer was ze getrouwen met een leraar.*

*Het moet nog onderlijnen worden dat deze leraar Engelse lessen geeft en dat dergelijke lessen verboden zijn door de Shabaab.*

*Het moet nog onderlijnen worden dat hij uit Mogadishu aankwam en rekening houdend met alle deze elementen was hij beschouwd als een werker van de overheid.*

*Deze punt leidt ook tot een risico van vervolgingen voor de verzoekster.*

*Haar vader werd gedood door Al Shabaab want hij weigerde haar dochter te scheiden.*

*Rekening houdend met de situatie in Somalië is het totaal onmogelijk om een bescherming in Somalië te hebben.*

*De vluchtelingstatus moet aan de verzoekster toegekend.*

*Wat de subsidiaire bescherming betreft ( Artikel 48/4 van het wet van 15 december 1980)*

*Mevrouw is een deel van een risico's groep, als lid van een minderheidsgroep.*

*Meer moet het nog onderlijnend worden dat de veiligheidssituatie kritisch blijft in het gebied van herkomst van de verzoeker, en antwoord aan de voorwaarden van artikel 48/4 c.*

*Het betreft dat CG VS niet met het geheel van de elementen rekening heeft gehouden die het mogelijk maken om op juiste wijze de situatie te analyseren, en niet met de context rekening gehouden zodanig dat het nodig is om de betwist beslissing te herzien en om aan de verzoeker het asielrecht of aan gebrek de subsidiaire bescherming te verlenen.*

*De bestreden beslissing moet ten minste vernietigd worden rekening houden met alle de elementen van het verzoekschrift."*

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt vast dat verzoekster met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Zij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan haar identiteit en haar recent verblijf in haar regio van herkomst, volhardt dat zij wel een toereikende kennis bezit over haar regio van herkomst en minimaliseert de bevindingen in de bestreden beslissing. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat verzoeksters (i) sociopolitieke kennis over (a) belangrijke gebeurtenissen en (b) luchtbombardementen in Jilib, (ii) haar kennis over overstromingen in haar regio, (iii) haar geografische kennis over (a) het district waartoe Jilib behoort, (b) de brug en (c) de dorpen rondom haar dorp en (iv) haar maatschappelijke kennis over (a) de hisba, (b) de lokale Al-Shabaab leider, (c) de clan Shanta Shambaro en (d) de Samsam foundation enerzijds lacunair is en anderzijds ingestudeerd overkomt. Bovendien stelde deze terecht vast dat (v) verzoekster voornamelijk informatie geeft over vroeger, doch geen informatie aanhaalt over de huidige omstandigheden in haar regio van

herkomst. Deze vaststellingen ondergraven verzoeksters verklaringen over haar voorgehouden verblijf in haar beweerde regio van herkomst, de stad Jilib in het district Jilib in de provincie Midden-Juba, tot aan haar vertrek.

Verzoekster tracht in haar verzoekschrift vooreerst de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent haar lacunaire kennis te minimaliseren door te verwijzen naar haar profiel, zijnde dat zij ongeschoold is en bijna niet naar buitenging en PTSD heeft. De Raad wijst er vooreerst op dat het feit dat verzoekster voornamelijk thuisbleef geen afdoende verklaring vormt voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar directe leefomgeving. Dit geldt temeer nu de bestreden beslissing terecht dat verzoeksters verklaring dat zij nooit haar huis verliet klemmt met haar verklaringen dat zij haar echtgenoot leerde kennen op straat en hem ontmoette in het huis van zijn tante, dat zij na de dood van haar vader het huis verliet om inkopen te doen op de markt, dat haar vader haar soms meenam naar de rivier toen zij nog jong was en dat zij verschillende keren zweepslagen van Al-Shabaab moest bijwonen op een groot plein in de stad (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 13, 18, 19, 27). De Raad stelt dan ook vast dat verzoekster, die leefde van het zetten van henna en dit deed sinds haar negentiende, niet aantoont dat zij dermate afgezonderd leefde dat van haar geen voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar directe leefomgeving kan worden verwacht. Verder merkt de Raad op dat, waar verzoekster verwijst naar haar ongeschoold profiel, zelfs van een persoon zonder scholing redelijkerwijs kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt dat een gebrek aan scholing niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoekster zou verhinderen haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven. De Raad is aldus van oordeel dat verzoeksters profiel niet kan overtuigen als verschoningsgrond voor haar ontoereikende kennis met betrekking tot haar directe leefomgeving.

Waar verzoekster nog aanvoert dat de commissaris-generaal haar PTSD en de gevolgen die zij hiervan ondervindt, met name een post-traumatische neurose, hoofdpijn, duizeligheid, concentratieproblemen en geheugenverlies, niet in aanmerking neemt bij de beoordeling van verzoekster lacunaire kennis van haar regio van herkomst, merkt de Raad op dat verzoekster er met haar verweer aan voorbijgaat dat in de bestreden beslissing op pertinente en correcte wijze werd geoordeeld dat: *“Wat betreft de symptomen van PTSD die vermeldt worden in de attesten, en het door u vermelde geheugenverlies in het doktersbriefje van 07/08/2020, kan het volgende worden opgemerkt. Ten eerste vermeldt geen van de medische attesten een omstandige omschrijving van de symptomen die u vertoont als gevolg van PTSD, noch is er een concrete diagnose, gebaseerd op omstandige psychologische rapporten. Het kan dus door het CGVS niet beoordeeld worden in welke mate PTSD uw toestand en verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud had kunnen beïnvloeden. Ten tweede moet hierbij worden opgemerkt, dat u zowel tijdens het interview op de DVZ, als tijdens uw persoonlijk onderhoud van 11/08/2020 op het CGVS, gestructureerde en duidelijke verklaringen kon afleggen, en in staat was gedetailleerde informatie over uzelf en uw leven te reproduceren. De neergelegde medische attesten, met de loutere vermelding van PTSD en enkele symptomen zoals slaapproblemen, angst en depressie kunnen dan ook geen verschoning bieden voor de manifeste lacunes in uw kennis over de stad Jilib en de gebeurtenissen die er plaatsvonden.”* De Raad treedt de bestreden beslissing bij dat de neergelegde medische attesten (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, nr. 1) niet kunnen volstaan om aan te tonen dat verzoeksters cognitieve geheugen dermate is aangetast dat niet van haar kan worden verwacht dat zij coherente en consistente verklaringen kan afleggen over haar directe leefwereld en relaas. De attesten maken op zeer summiere wijze melding van het feit dat verzoekster PTSD heeft en hierdoor aan geheugen- en concentratieproblemen zou lijden. Uit deze attesten blijkt overigens genoegzaam dat de vermelding van deze symptomen louter gebaseerd is op verzoeksters eigen verklaringen en niet op objectief neurologisch of psychiatrisch onderzoek.

Verzoekster voert ter minimalisering van haar lacunaire kennis over gevechten die plaatsvonden in haar regio van herkomst nog aan dat de bestreden beslissing een gevecht van lang geleden vermeldt, zijnde 2006, en dat een oorlog altijd bloedig is, zodat van haar niet kan worden verweten dat zij dit specifieke incident niet vermeldt, doch de Raad wijst erop dat uit de beschikbare informatie (Landeninformatie, stuk 7, p. 14) blijkt dat de *“Battle of Jilib”* in 2006-2007 een zwaar en bekend gevecht betrof in verzoeksters regio van herkomst. Tevens blijkt dat er ook nadien, tot aan verzoeksters beweerde vertrek uit Jilib op 29 december 2018, meermaals gevechten, executies, raids en luchtbombardementen plaatsvonden in Jilib. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij zulke gebeurtenissen zou kunnen vermelden wanneer haar gevraagd wordt naar belangrijke gebeurtenissen en gevechten in Jilib. Dat verzoekster zich geen enkele van deze incidenten herinnert en uitdrukkelijk verklaarde dat er geen gevechten plaatsvonden in Jilib toen zij daar was en dat er geen gevechten plaatsvonden sinds Al-Shabaab controle had over Jilib (Notities

van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 20) is dan ook geheel niet aannemelijk. Dergelijke verklaringen duiden erop dat zij de vele conflicten en gevechten in haar regio niet daadwerkelijk heeft meegemaakt. Waar verzoekster nog stelt dat uit de beschikbare informatie niet blijkt waar de bombardementen in Jilib precies plaatsvonden en dat hieruit, samen genomen met de verklaringen van verzoekster dat zij wel vliegtuigen heeft gehoord doch geen bombardementen hoorde, blijkt dat deze bombardementen niet het centrum van de stad betroffen, is de Raad van oordeel dat van verzoekster redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij kennis heeft van de luchtbombardementen die blijkens de beschikbare landeninformatie plaatsvonden in de stad Jilib (Landeninformatie, stuk 7, nrs. 13, 17, 20-23), gelet op de impact van dergelijke bombardementen waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij worden opgemerkt in de gehele stad. Dat verzoekster een gehoorprobleem heeft kan niet worden aanvaard ter verschoning van haar lacunaire kennis op dit punt, daar zij verklaarde dat zij wel de vliegtuigen hoorde overvliegen (*Ibid.*, p. 20). Bovendien zou zij dit gehoorprobleem hebben oplopen tijdens haar vlucht, dus nadat zij Jilib zou hebben verlaten (CGVS-vragenlijst, stuk 5, p. 2). Hoe dan ook kan redelijkerwijze van verzoekster worden verwacht dat zij doorleefde en gedetailleerde verklaringen kan afleggen over bombardementen die in haar regio plaatsvinden. Zoals uit de bestreden beslissing en hierboven reeds is gebleken toont verzoekster niet aan dat zij dermate afgezonderd leefde dat van haar geen met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar eigen regio kan worden verwacht. Waar verzoekster nog aanvoert dat zij wel informatie heeft gegeven over gebeurtenissen in de stad Jilib en de machtsovername van Al-Shabaab, merkt de Raad op dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster enkel melding heeft gemaakt van één incident in Jilib toen zij jong was, waarbij kinderen van de commissaris werden gedood (*Ibid.*) en dat zij op louter algemene wijze kon vertellen dat Al-Shabaab tussen 2007 en 2008 de macht overnam (*Ibid.*, p. 9). De Raad is van oordeel dat deze kennis geen afbreuk doet aan de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissing dat de verklaringen van verzoekster over gebeurtenissen en incidenten in haar regio van herkomst over het algemeen niet overeenstemt met de beschikbare landeninformatie en haar kennis op dit punt aldus lacunair is.

Verzoekster voert verder aan dat uit de beschikbare informatie niet kan blijken dat er overstromingen plaatsvonden in het centrum van Jilib, waar zij woonde, en zij de rivier niet kon zien vanwaar zij verbleef, doch de Raad merkt op dat uit de beschikbare informatie blijkt dat Jilib in een overstromingsgevoelig gebied ligt en dat delen van Jilib reeds zijn overstroomd (Landeninformatie, stuk 7, nrs. 6-11, 16), zodat de bestreden beslissing terecht oordeelde dat het niet aannemelijk is dat verzoekster verklaarde hier enkel over te horen en geen gedetailleerde en doorleefde verklaringen kan afleggen op dit punt. Er werd hierboven immers reeds geoordeeld dat verzoekster niet aantoonde dat zij dermate afgezonderd leefde dat kan worden aangenomen dat zij nooit iets zou gemerkt hebben van de overstromingen in haar regio van herkomst.

De Raad is verder van oordeel dat verzoeksters verweer dat zij nooit naar school is geweest en aldus geen administratieve informatie kan geven geen afdoende verklaring of verschoning vormt voor haar foutieve verklaringen over het district waarin Jilib gelegen is. De Raad merkt immers op dat verzoekster, gevraagd wat voor plaats Jilib is, zelf spontaan doch evenwel foutief verklaarde "*Het is een district dat onder Bu'ale valt*" (*Ibid.*, p. 6). Gezien verzoekster zelf spontaan het woord district gebruikte, kan er ook redelijkerwijze worden verwacht dat zij correcte informatie kan geven over haar district van herkomst, *quod non*. Waar verzoekster verder aanvoert dat zij van haar vader gehoord heeft dat de brug naar Mareerey de naam "*Bader*" heeft en dat zij dacht dat ze haar vader kon geloven, merkt de Raad op dat dit verweer niet wordt aanvaard ter verschoning van verzoeksters foutieve verklaringen op dit punt. De Raad benadrukt andermaal dat van verzoekster een met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar directe leefomgeving kan worden verwacht, doch gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is dit niet het geval. Verzoekster kan verder niet worden bijgetreden waar zij stelt dat dit "*accessoire*" informatie betreft, aangezien van verzoekster redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar regio van herkomst, waaronder haar district en de naam van de brug in de omgeving behoren.

Verzoekster tracht haar lacunaire geografische kennis over de dorpen rondom haar dorp te relativeren door aan te voeren dat zij deze dorpen niet kende omdat zij voor haar kennis afhing van haar vader, doch de Raad merkt op dat verzoekster zich in wezen beperkt tot het herhalen van haar verklaringen op dit punt. Bijgevolg doet zij geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoekster wel dorpen kan opnoemen die verder zijn gelegen van haar dorp, doch niet dorpen die vlakbij haar dorp zijn gelegen en zich bovendien langs de rivier bevinden. Zij ging trouwens volgens haar verklaringen samen met haar vader naar de rivier toen zij jong was (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 19; Landeninformatie, stuk 7, p. 2-4).

Het loutere feit dat zij nog jong was toen zij de rivier bezocht biedt geen afdoende verschooning voor verzoeksters lacunaire kennis op dit punt, gezien zij wel dorpen kon opnoemen die verder van Jilib zijn gelegen. De Raad treedt de commissaris-generaal aldus bij dat verzoeksters verklaringen een ingestudeerd karakter vertonen, daar het niet aannemelijk is dat verzoekster nog nooit zou gehoord hebben over dorpen in haar nabije omgeving doch wel over dorpen die veel verder gelegen zijn.

Waar verzoekster aanvoert dat de beschikbare informatie niet vermeldt dat de Hisba kenbare tekens dragen en dat het voor de plaatselijke bevolking enkel over Al-Shabaab kan gaan, zonder dat zij andere namen kennen, merkt de Raad op dat dat dit een loutere bewering betreft. Bovendien klemmt deze met de informatie beschikbaar in het administratief dossier dat de Hisba-officieren van Al-Shabaab een uniform dragen met een ID-kaart en patrouilleren door de stad met gemarkeerde auto's (Landeninformatie, stuk 7, nr. 15). Verzoekster toont aldus niet *in concreto* aan dat niet van haar verwacht kan worden dat zij bekend is met de naam Hisba, zodat de bestreden beslissing terecht oordeelde dat haar lacunaire kennis op dit punt andermaal ongeloofwaardig is. Waar verzoekster verder aanvoert dat zij Ahmed Dirie enkel kende onder zijn "*publieke naam*" Abu Ubaidah en de informatie die zij hierover gaf overeenstemt met de beschikbare informatie, kan van verzoekster worden verwacht dat zij de naam Ahmed Dirie herkent wanneer haar hiernaar gevraagd wordt. Bovendien blijkt dat deze Al-Shabaab-leider gestorven is in de stad Jilib (*Ibid.*, p. 17). De Raad kan, na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, verzoekster niet bijtreden dat verzoekster kon uitleggen wie Abu Ubaidah was, gezien zij over deze naam verklaarde "*Het kan zijn dat ik die naam gehoord heb van de groep Shabaab. Shabaab noemen zichzelf Abu Ubaidah, Abu Abdallah*" (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 25). Hieruit blijkt niet dat zij wist dat Abu Ubaidah een specifieke leider van Al-Shabaab was in haar regio. Aldus treedt de Raad de bestreden beslissing bij dat verzoeksters kennis op dit punt tevens lacunair is.

Volgende motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

*"In casu dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van recente herkomst. U maakte niet aannemelijk daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit de stad Jilib, in de provincie Midden-Juba, Somalië, en er gewoond te hebben tot eind december 2018. Uw verklaringen bevatten immers meerdere elementen die uw beweerde recente herkomst uit de Somalische stad Jilib ondermijnen.*

*Vooreerst moet worden opgemerkt dat hoewel u in uw verklaringen blijk gaf van een zekere kennis over Jilib, uw beweerdelijke regio van herkomst, deze kennis ingestudeerd en weinig doorleefd overkomt. Ze staat immers in schril contrast met uw manifeste onwetendheid over verschillende belangrijke gebeurtenissen die plaatsvonden in Jilib in de periode waarin u verklaarde er verbleven te hebben, namelijk van 11 februari 1992 tot 29 december 2018. Zo verklaarde u dat u werd geboren in de wijk Waberi, in de stad Jilib, waar u heel uw leven samen met uw vader in hetzelfde huis heeft gewoond (NPO p. 8-9). U situeerde uw huis in het centrum van Waberi, en verklaarde verder dat in Waberi zich ook Hormuud company bevindt, een middelbare school Sheikh Nur en hotel Ganaan (NPO p. 9). Van iemand die heel haar leven in het centrum van de wijk Waberi heeft gewoond, van de stad Jilib, kan verwacht worden dat ze op de hoogte is van bepaalde ingrijpende gebeurtenissen in diezelfde stad. Wanneer u echter gevraagd werd naar belangrijke gebeurtenissen in de stad Jilib, verklaart u zich geen belangrijke gebeurtenissen te herinneren, behalve één incident dat plaatsvond toen u jong was, waarbij de kinderen van een zekere commissaris Abdullahi Moalin werden gedood (NPO p. 20). Hoewel dit incident inderdaad overeenkomt met de informatie ter beschikking tot het CGVS, is het uiterst opmerkelijk dat u zich geen andere incidenten herinnert. Per slot van rekening, vonden er in 2006 en 2007 zware gevechten plaats in Jilib, tijdens de 'Slag bij Jilib' (zie informatie administratief dossier), kwam de stad vervolgens in 2008 opnieuw onder controle van Al Shabaab, en vonden er sindsdien meermaals gevechten, executies, raids en luchtbombardementen plaats. Het feit dat u spontaan slechts 1 voorbeeld kan geven van een incident in Jilib, ondermijnt dan ook sterk de geloofwaardigheid van uw verblijf in die stad. Ook wanneer er gevraagd wordt naar gevechten, herinnert u zich nog steeds geen enkel voorbeeld. U verklaart enkel dat er geen gevechten waren toen u daar was, en dat er ook geen gevechten waren sinds de groep [lees Al Shabaab] er de controle had (NPO p. 20). Pas wanneer u door de protection officer expliciet gevraagd wordt naar bombardementen, geeft u vaag aan dat er overvliegende vliegtuigen waren, maar dat u niet weet waar ze bombardeerden. U verklaart verder al even vaag dat u voornamelijk in de ochtend het geluid van vliegtuigen hoorde, maar dat u sinds het overlijden van uw vader (30 augustus 2018) het aan niemand meer kon vragen (NPO p. 20). Voor iemand die heel haar leven in het centrum van Waberi, in de stad Jilib heeft gewoond, is het opmerkelijk dat u geen enkel concreet voorbeeld kan geven van luchtbombardementen, temeer er volgens informatie ter beschikking tot het CGVS meermaals gebombardeerd werd op Jilib, met vaak verschillende doden tot gevolg (zie informatie administratief*

dossier). Uw uitleg dat u uw vader niet meer kon vragen over luchtbombardementen sinds zijn overlijden, komt weinig doorleefd over en is niet realistisch. Zo werd bijvoorbeeld zelfs een maand voor uw vermeende vertrek uit Jilib, het radio station Andalus van Al Shabaab in Jilib gebombardeerd (zie informatie in het administratief dossier). Wanneer u door de protection officer werd geconfronteerd met het feit of u zelf geen bombardementen zou gemerkt hebben als deze in Jilib plaatsvonden, verklaart u dat u het huis nooit verliet, dat u het aan niemand kon vragen en dat uw eigen problemen groter waren dan andere dingen (NPO 20). Deze verklaring overtuigt echter niet. Een luchtbombardement heeft immers zo een impact dat het merkbaar is zonder uw huis te moeten verlaten. Bovendien rijmt het niet met uw verklaringen dat u wel vliegtuigen hoorde overvliegen, maar het niet zou merken wanneer er effectief bommen neervallen op de stad. Overigens is uw verklaring dat u nooit uw huis verliet niet correct. Zo blijkt uit uw verklaringen doorheen het persoonlijk onderhoud immers dat u wel degelijk voor verschillende gelegenheden uw huis buiten kwam. Zo verklaarde u bijvoorbeeld dat u uw echtgenoot leerde kennen op straat en hem voor jullie huwelijk geregeld ontmoette in het huis van zijn tante in uw wijk (NPO p. 13), dat u het huis verliet na de dood van uw vader om inkopen te doen op de markt (NPO p. 18), dat uw vader u soms meenam naar de rivier toen u jong was (NPO p.19) en dat u verschillende keren zweepslagen van Al Shabaab moest bijwonen op een groot plein in de stad (NPO p. 27).

Het is niet alleen niet aannemelijk dat u geen voorbeeld kan geven van luchtbombardementen, u bent bovendien ook niet op de hoogte van de overstromingen in de stad Jilib. Zo kan u enerzijds wel aangeven dat de rivier Juba naast Jilib passeert, en verklaart u dat uw vader u soms naar de rivier meenam toen u jong was, maar blijft u anderzijds zeer vaag wanneer u gevraagd wordt over het waterpeil in de rivier (NPO p. 18-19). Wanneer u bovendien gevraagd wordt naar overstromingen van de rivier, verklaart u dat u wel "hoorde van een overstroming", maar dat u zich niet meer de datum herinnert wanneer dit gebeurde. Nochtans is Jilib volgens de informatie ter beschikking tot het CGVS, overstromingsgevoelig gebied, en vonden er verschillende jaren hevige overstromingen plaats (zie informatie administratief dossier). Ten eerste komt het niet doorleefd over dat u verklaarde te "horen" over een overstroming, iemand die zelf in Jilib woont, dat overstromingsgevoelig gebied is, zou de overstromingen immers zelf meegemaakt hebben, en er niet gewoon over 'horen'. Bovendien is ook het feit dat u zich geen enkele datum kan herinneren van een overstroming niet doorleefd en ondermijnt dit verder de geloofwaardigheid van uw verblijf in Jilib.

Verder komt ook de kennis die u aanreikt over de wegen uit Jilib (NPO p. 18) en de dorpen langs de rivier (NPO p. 19) ingestudeerd over in vergelijking met uw gebrekkige kennis over de overstromingen, de brug over de rivier, en uw onwetendheid over enkele zeer nabije dorpen van Jilib. U maakte bovendien feitelijke fouten in de beschrijving van de stad Jilib. Wat verder de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Jilib ondermijnt. Zo verklaarde u dat Jilib een district is dat onder Bu'ale valt, wat niet volledig correct is (NPO p. 6). Volgens informatie ter beschikking tot het CGVS (zie administratief dossier) is Jilib immers de hoofdstad van het gelijknamige district Jilib en is Bu'ale een ander district in de provincie Midden-Juba. Wat betreft de brug in Jilib, kan u bijvoorbeeld wel aangeven dat er een weg is vanuit Jilib die via de brug naar Mareerey gaat, maar wanneer u gevraagd wordt of de brug een naam heeft, antwoordt u "Bader" (NPO p. 18), wat feitelijk incorrect is. Volgens informatie ter beschikking tot het CGVS heet de brug namelijk "Mareerey", naar het gelijknamige dorp. Ook bent u niet op de hoogte dat de brug door milities was beschadigd in 2004 en moest hersteld worden (NPO p. 19). Het komt ook zeer ingestudeerd over dat u verschillende dorpen langs de Juba rivier opnoemt, zoals Beledul Karim, Beledul Amin, Faryoguray, Kamdado, Sandariye, Mareerey, Sheikh Ahmed Yare en Maanyagabo (NPO p. 19), maar dat u anderzijds niet de dorpen herkent die door de protection officer worden genoemd, zoals Muuna, Misra, en Labadaad (NPO p. 25), die nochtans zeer dichtbij Jilib zijn gelegen. Wanneer u wordt geconfronteerd met het feit dat u deze dorpen niet kent, verklaart u dat u enkel de dorpen kent waarover uw vader u vertelde, dat er honderden dorpen zijn die onder Jilib vallen, u ze niet allemaal kan onthouden en dat u niet naar school ging (NPO p. 26). Deze verklaring kan echter geen verschooning bieden, aangezien de genoemde dorpen zeer dicht bij Jilib zijn gelegen, op minder dan 5 km. Bovendien liggen de genoemde dorpen vlak aan de rivier, en ging u volgens uw verklaringen met uw vader soms naar de rivier (NPO p. 19). Daarenboven noemde u zelf enkele dorpen op, zoals bijvoorbeeld Beledul Karim, Sheikh Ahmed Yare, en Sandariye die veel verder zijn gelegen dan de dorpen Misra, Muuna en Labadaad. Uw gebrek aan scholing kan dan ook geen beperking vormen voor het kennen van dorpen. Het is dan ook weinig aannemelijk, indien u werkelijk van Jilib afkomstig zou zijn, dat u nog nooit over deze dorpen zou gehoord hebben, maar dat uw vader u wel vertelde over dorpen veel verder gelegen.

Verder moet worden opgemerkt dat u ook op andere vlakken belangrijke kennis ontbreekt over de stad Jilib. Dit is met name maatschappelijke kennis die ten minste kan verwacht worden van iemand die is geboren en getogen in Jilib, en er heel haar leven heeft gewoond.

Zo herkende u niet de term "Hisba" wanneer deze door de protection officer werd genoemd (NPO p. 24). Dit is nochtans gekend als de Islamitische politiemacht van Al Shabaab in Jilib. Bovendien is Hisba sinds augustus 2016 zichtbaar aanwezig in Jilib stad en patrouilleren ze in uniform op gemarkeerde voertuigen in de stad. Het feit dat iemand die al die jaren onder Al Shabaab bewind in Jilib zou gewoond hebben, nog nooit over Hisba gehoord zou hebben, is dan ook niet aannemelijk. Ook herkende u niet de naam Ahmed Dirie, een gekende Al Shabaab leider in Jilib, ook gekend onder de naam Abu Ubaidah. U herkende enkel de naam Abu Ubaidah wanneer deze werd genoemd, maar legde niet de link met Ahmed Dirie (NPO p. 25). Daarnaast is het opmerkelijk dat u de termen Shanta Shambaro, en Samsan Foundation niet herkende (NPO p. 24,26). Nochtans is die eerste een belangrijke subclan van de Bantu die in Jilib leven, en die laatste een islamitische liefdadigheidsinstelling die het hospitaal in Jilib lange tijd handhaafde.

Het is ook op zijn minst opmerkelijk te noemen dat veel van de informatie die u aanreikt bij open vragen gaat over 'vroeger' en 'toen u jong was', maar dat u amper dingen vertelt over de huidige omstandigheden en de periode waarin u beweerde problemen gekend te hebben. Immers, wanneer u gevraagd wordt Jilib te beschrijven, antwoordt u met "het was vroeger populair voor, toen ik jong was, Fanole rice company en Marerey sugar company, ik was jong toen, nu bestaat het niet meer, er zijn huizen daar." (NPO p. 9). Ook verder, wanneer u gevraagd wordt hoe het landschap in Jilib eruit ziet, antwoordt u vaagweg "normaal land". Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of er iets specifiek is, begint u opnieuw dingen te vertellen over vroeger "Er zijn bomen, het is gekend voor moskeeën, zoals de Arab moskee. Het centrum van de stad, in de wijk Fanoole, het was vroeger gekend voor, nu bestaat het niet meer, het theater en de cinema, nu bestaat het niet meer." (NPO p. 9). Ook dit lijkt dus ingestudeerd, en ondergraaft het feit dat u recent in Jilib zou hebben verbleven. Zoals eerder aangehaald maakte u uw verklaring dat u nooit uw huis verliet overigens niet geloofwaardig. Immers, uit uw verklaringen doorheen het persoonlijk onderhoud blijkt dat u wel degelijk voor verschillende gelegenheden uw huis buiten kwam. Zo verklaarde u bijvoorbeeld dat u uw echtgenoot leerde kennen op straat en hem voor jullie huwelijk geregeld ontmoette in het huis van zijn tante in uw wijk (NPO p. 13), dat u het huis verliet na de dood van uw vader om inkopen te doen op de markt (NPO p. 18), dat uw vader u soms meenam naar de rivier toen u jong was (NPO p.19) en dat u verschillende keren zweepslagen van Al Shabaab moest bijwonen op een groot plein in de stad (NPO p. 27).

Voorname bevindingen doen fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomstregio. Zodoende maakt u niet aannemelijk dat u de periode voorafgaand aan uw vertrek uit Somalië, tot in december 2018 in de stad Jilib, provincie Midden-Juba heeft gewoond."

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoekster niet ten gronde heeft beoordeeld is niet relevant, gezien uit het bovenstaande blijkt dat verzoekster haar vermeend verblijf in haar beweerde regio van herkomst voor haar vertrek niet aannemelijk gemaakt. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan en de aanleiding zouden hebben gevormd voor haar vertrek uit haar beweerde regio van herkomst.

In tegenstelling tot wat het verzoekschrift aanvoert, kan uit de beschikbare informatie niet blijken dat verzoekster louter omwille van haar lidmaatschap van een minderheidsclan en aanwezigheid in Somalië zou worden gevisieerd of vervolgd. Verzoekster kan worden bijgetreden dat zij een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van bepaalde feiten, doch de Raad wijst erop dat verzoekster niet aannemelijk maakt en dat uit de beschikbare informatie evenmin blijkt dat dit risico dermate hoog is dat verzoekster, ingevolge het feit dat zij lid is van een minderheidsclan en ingevolge haar aanwezigheid in Somalië zou dreigen te worden vervolgd of gevisieerd. Verzoekster dient haar vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade dan ook *in concreto* aannemelijk te maken. De Raad merkt hierbij op dat, gezien uit het voorgaande is gebleken dat verzoekster geen zicht biedt op haar verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor haar vertrek naar België, zij er evenmin in slaagt om de door haar ingeroepen problemen en discriminatie die voortvloeien uit haar profiel als lid van een minderheidsclan aannemelijk te maken. De kritiek in het verzoekschrift op de motivering in de bestreden beslissing met betrekking tot de ongeloofwaardigheid en het gebrek aan zwaarwichtigheid van de door verzoekster aangehaalde problemen in dit verband maakt naar het oordeel van de Raad deel uit van een overvloedige motivering, nu geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters relaas gelet op het feit dat zij haar identiteit, herkomst en levensomstandigheden voor haar vertrek naar België niet aannemelijk maakt. Een bespreking van verzoeksters kritiek op deze motivering in de bestreden beslissing dringt zich dan ook niet op. Indien verzoekster meent wel degelijk nood te hebben aan internationale bescherming omwille van het feit dat zij behoort tot een minderheidsclan en zij hierdoor niet kan terugkeren naar Somalië, komt het haar toe, gelet op de medewerkingsplicht en de op haar schouders rustende bewijslast, de instanties een

waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven over haar identiteit, herkomst, levensomstandigheden en problemen voor haar vertrek naar België, *quod non*. Aldus kan de loutere verwijzen naar verzoeksters profiel als lid van een minderheidsclan niet volstaan om in haar hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoekster dient het bestaan van zulke nood immers *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Zij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en haar persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Waar verzoekster nog verwijst naar de verkrachting die zij heeft ondergaan en meent dat de door haar neergelegde attesten (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, nr. 1) deze verkrachting kunnen staven, wijst de Raad erop dat, in zoverre kan worden vastgesteld dat verzoeksters verkrachting en de hieruit voortvloeiende PTSD en mentale gevolgen op afdoende wijze zijn aangetoond in de neergelegde medische attesten, in de bestreden beslissing op pertinente en correcte wijze werd geoordeeld dat dergelijke attesten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin verzoekster haar fysieke of mentale problemen opliep. Een arts doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. De bestreden beslissing motiveerde terecht dat verzoeksters verklaringen over de omstandigheden van haar verkrachting niet geloofwaardig zijn, gezien zij deze verbindt met haar ongeloofwaardig bevonden recente herkomst uit de stad Jilib. Verzoekster wijst er in haar verzoekschrift nog op dat de commissaris-generaal geen contact met haar heeft opgenomen om haar te horen over de door haar neergelegde documenten, doch de Raad merkt op dat, indien verzoekster werkelijk meent dat zij in Somalië een gegronde vrees voor vervolging heeft dan wel een reëel risico loopt op ernstige schade, van haar kan worden verwacht dat zij dergelijke vrees reeds zou vermelden van bij aanvang van de procedure of tijdens het persoonlijk onderhoud en dat zij zicht zou bieden op de werkelijke omstandigheden waarin deze verkrachting heeft plaatsgevonden. Verzoekster laat dit echter na. Ook in haar verzoekschrift licht verzoekster daarenboven niet toe waarom zij bij een terugkeer naar Somalië actueel nog een gegronde vrees voor vervolging zou hebben of een reëel risico op ernstige schade zou lopen omwille van een door haar ondergane verkrachting. Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij actueel nog een gegronde vrees voor vervolging loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade heeft bij een terugkeer naar Somalië omwille van de door haar ingeroepen verkrachting.

Waar verzoekster nog een attest neerlegt waaruit blijkt dat zij een vrouwelijke genitale verminking (VGV) heeft ondergaan (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, nr. 1) en in haar verzoekschrift erop wijst dat de gevolgen ervan nog steeds actueel zijn, stelt de Raad vast dat, waar verzoeksters besnijdenis inderdaad niet betwijfeld wordt, deze aldus voltrokken is en zich niet opnieuw kan voordoen. De medische problemen die zij hierdoor ondervindt ressorteren niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verder wijst de Raad erop dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster noch bij aanvang van de procedure noch tijdens de persoonlijke onderhouds enige vrees voor vervolging omwille van haar VGV in haar land van herkomst heeft aangebracht. Indien zij dergelijke vrees koesterde, mocht van haar weldegelijk verwacht worden dit te vermelden. Van een verzoekster om internationale bescherming mag redelijkerwijze verwacht worden dat zij de instanties belast met het onderzoek naar het verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoekster voert nog aan dat zij hierover niet bevraagd werd tijdens het persoonlijk onderhoud, doch de Raad merkt op dat verzoekster de verplichting heeft om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming en het aan haar is om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instanties kunnen beslissen over dit verzoek. Aan het feit dat verzoekster zich wendt tot de autoriteiten in België teneinde er een status van internationale bescherming te bekomen is voorts inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan zij de bescherming vraagt. Verder geschiedt de behandeling en het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming in vertrouwen. Verzoekster maakt op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst het slachtoffer zou worden van VGV. Evenmin duidt zij concreet aan wie er daarbij druk op haar zou (kunnen) leggen om te worden herbesneden. Derhalve zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zou worden van VGV.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster verwijst in haar verzoekschrift naar de veiligheidssituatie in haar regio van herkomst, doch gelet op het feit dat verzoekster de beweerde recente herkomst uit Jilib, in het district Jilib, in de provincie Middle Juba in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoekster op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee april tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP